

(א) לעיל ז. [וש"נ], (ב) ז"צ קז,
(ג) [בכורות מח.], (ד) [ע"י
פירש"י בזה ז"מ יד: כתובות
לג.], (ה) מהרנ"ש מ"ז, (ו) [וע"י
תוספות ז"צ זב: ד"ה אי
דליכא ותוס' לקמן מז: ד"ה
ה"ג],

1. בַּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף
יָשִׁיב לְבַעְלֵיו וְהַמֶּת יִהְיֶה
לּוֹ: שְׁמוֹת כֹּא לַד

גב' מספקא ל"א ביורשים.
 עי' ז"צ סב ע"ב תוספות
 ד"ה אתמר:

[א] תוֹם' ד"ה מִשְׁחָחוּק כ"י
כ"ו שָׁלַל הֶלֶךְ כ"י. י"ב ור"ף
מִפְרָשׁ שְׁעִירָבו עִם שְׁדוּתוֹ
ע"ש: [ב] שֶׁם בִּא"ד וְכֵלָּא נִתַּן
מִעוֹת אִיִּיר. י"ב ורמב"ם
מִפְרָשׁ אִפְּלִינִי בִּנְתָן מִעוֹת:
[ג] בִּא"ד וְאִת' וְלִמְלֵא. י"ב
לִפִּי מ"ם בְּחוֹס' לִלְמֹדָה ד"ה
רַב הוֹטֵא כ"י לֹא קֶשֶׁה מִיִּי
וְעִי' מוֹסָפוֹת דְּכ"מ ד' א' ד"ה
עד:

פ"י חיותא דקטריה, נוד קטרי
מלא אל דרעון א יא מיס א
יין א שמן ישו כח וקטריה
אותו כמה שיש כח ונמצא
מס, כך זה. ורב הונא אמר
כח מליי ליה חיותא (הא אל
דקטריה אלא א סכף וא מיטב.
ואותו עליה רב נחמן שיה
לרבות שוה סכף. ופרקי ליה
הכא כמאי עסקי? ברילית
הא, ואמ' ליה רב נחמן
ברילית ליה פשיטא, דאמרי
אניש אמרי שרתון [פארן]
אפירט. ומו' רבא רבא רבא
מהו דרמי' אמרי' ליה זיל
סרח וביני איתוי' ליה קמיל'
דלא. מיהא שמינין רבא
מסקלין לבשל חזק בארעא
בשומא אלה הכא דקיס' כל
דלית ליה ללהא מעות
למפריעה. אבל יא אית ליה
מעות. מוזייבין ליה
למפריעה א לבוניה הוא

ראייתו היה מעוררו. יש
שואמו' הני משה בניקין,
דכתי' בהו מיטב. והאי
דגרסינן ב' הכותב לאשתו
אמ' ליה [בפס'] לרב חמא
דאי אמריו משיבוי דרבא
מאן דמסין וזוי בחבירי
ואמ' לי שקול מן ארנתא,
אמר' ליה זיל ובין ואיתיי
למי. ואמ' ליה, לא. התם נמי
בדקין ל' ביב לית וזוי, וזכי
פירשונו בחתולת פיה
המכור פירות י' פה
ומבואר. אמר רב אסי כספין
לחן הן מקטע, רבמי חילכת'
לעוין מן כרס, היינו דר'
הונא. אימא וכן אמ' רב אסי.
אמ' ר' אבהו (ג') חזין חלקין
ובא בעל גזל ונטל חלקין
שלאחד מהן, רב א' מ' בטלה
מחלקות וחוזרין וחולקין ב'
חלקות הנשארים לג'
חלקים, שמואל א' ויתר.
רב אסי אמ' גזל האח
שנטול חלקין רבא בקרקע
ורביע במתוע. רב אסי
מספק ליה אי כרב ונטל
חלק כאחד מן השנים א'
שמואל א' ונטל וטל כלום.
כיון דמספקא ליה קמין' ל'

ממון המוטל בספק חולקין, ה
הוא כשמואל ומעות יש לו. ה
ורב אסי תרתי מספקא ליה, א
לפרושי טעמ' דרב אסי, אבל

[illegible]

ע"א ב ג מ" פ"ט מהלכות
מכירה הל' ב סמוג עשין
סב טוש"ע ח"מ סימן רכו
סעיף ה:

עַח ד ה מ״י פ״י מהל'
נחלות הלכה א סמג
עשין לו טוש״ע ח״מ סימן
קעה סעיף ד:

עמ"ו מ"י פ"ב מהלכות
שכנים הלכה יב ופ' יא
מהלכות שמיטה ויזל הלכה כ'
סמג עשין פ"ב טו"ש"ע ח"מ

סימן קעג סעיף ג:
עמ' ז [רב אלפס פ"ג דסוכה
דף רמז]:

עוֹרֵקֶן, כְּמוֹ (בְּרַשְׁתִּי ב.ד.)
מִתְחַשְׁקֵם הַחוּץ בְּהַיְוֵה יִכּוֹל
שֶׁלֹא הַחוּץ בְּהַיְוֵה יִכּוֹל
לֹא לֹא נִתֵּן מִשְׁמֵת
(כְּבוֹחוֹת צ.ב.) וְיִכּוֹל אִינוֹ
יִכּוֹל לְחַדּוֹר ב.ד. וְאִשְׁלוֹ אִינוֹ
נִתֵּן מִשְׁמֵת מִכְּבוֹחוֹת נִקְטֵת
וְהַמִּשְׁמֵת עַל זֶה מְלוֹה
נִקְטֵת
(בְּיָמֵי י.ד.) מִכְּבוֹחוֹת
שֶׁלֹא מִכְּבוֹחוֹת יִכּוֹל
מִדִּל וְעוֹמֵק וְנִתֵּן מִשְׁמֵת
וְעוֹמֵק וְנִתֵּן מִשְׁמֵת
זֶה
(כְּבוֹחוֹת צ.ב.)
חֵייתָא. שֶׁ קָטַן דִּקְדוּשָׁתָא.
(וְחַת חֲסִידִים וְחַת דִּקְדוּשָׁתָא)

[illegible]

ה'תשס"ב – השנה ה-**5762** לפי הלוח היהודי.
זו הייתה שנת חורגה מעצמה, שנת פער בין
שנים של חמש ימים. בשנה זו התקיימו
בחירות לכנסת העשרים ושלושה, ונבחר
ממשלה חדשה.

אין זענען דא אסאך אנדערע זאכן וואס זייערע
אויסזאגן זענען נישט גענוג גוט צו
ברענגען א קלארע בילדונג פון דער
אמת. דאס איז דאס וואס פארמאגט
אין אונזערע הענטער. און דאס איז
דאס וואס פארמאגט אונזערע
הערצער. און דאס איז דאס וואס
פארמאגט אונזערע אים.

וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיהֶם עֶסְקִיבֶן. פִּירוּשׁ עוֹרְרִים אָבֵל אֵין לִפְרֵשׁ אֲנָסִים דְּאֵ"ל
אִפִּי בְּאִמְרֵיטוֹ מִשְׁהַחֲזִיק בֵּה אֲמַאי יִכּוֹל לַחוּזֹר לִימָא לִיָּה
מוֹחֲזֵק גַּרְס: מִשְׁהַחֲזִיק בֵּה אֵין יִבְרֹל לַחוּזֹר. בְּנִפִּי דְבִ"מ (דף
ג: פֶּשֶׁט"י אֵע"ג שְׁלֹא נָתַן מִשּׁוֹם דְּמִדְּתָא נִגְזֵיט בְּמִזְמֶה וְהִשָּׁה

HebrewBooks.org © Mazonai Publishing

שלא החזיק בה יכול
 אין יכול לחזור בו
 דקטרי סברת וקבלת
 דייש אמצרי ודוקא
 באחריות לא ואיכא
 נגמי דאמר ליה אחוי
 הונא אמר או כסף
 נחמן לרב הונא
 אפילו סובין הכא
 אי דלית ליה
 מרנין ליה זיל טרח
 קמ"ל אמר רב אסי
 מאי הלכתא אילימא
 הונא אלא לשני
 קרקע ואחד כספים
 ע' דאזיל האי ושקיל
 פשיטא האי ברא
 אמרי אדרבה לאידך

אמאי נקט חזקה יותר מכסף ושטר
 ועוד מאי קצעי מאימתי הוה חזקה
 מתנימין היא כפרת חזקת הבתים
 (ב"ב דף מג.) נעל פרץ וגדר ועוד
 מאי קצעי הכא טפי ממשאר דוכתין
 ועוד דדייש אמנרי משמע דריסה
 בעלמא שהולך קציע המנרני ונראה
 לפרש דמיירי שקנאו בקנין גמור
 בחליפין או בשטר או בחזקה או רפק
 זה פורמא ודעתו של אדם אע"פ
 שקנאו בקנין גמור אם יאלו עוררין
 יכול לחזור בו [א] כל זמן שלא הלך
 אמנרי השדה לארבעה לרחבעה לראש
 עיניי העדה וליינו דלייש אמנרי
 [ב] וכלא נתן מעות איירי דאי בנתן
 מעות איירי אפי' באחריות נמי
 אמאי יכול לחזור בו משחזיק זה
 וכי לעולם יכול לחזור בו [ג] וא"ת
 ולימא ליה שקול ארעא בזוהך וי"ל
 כגון שהחלו את בני כיון שילאו עליה
 עוררין אין שום נמו שהיה שזה
 בשעה שקנאה:

רַב הוּנָא אָמַר אִם כֶּסֶף אִם מִיטָב.
פִּי'ה שֶׁנָּה לַתְּרָן קִרְאָה לְעֵלִיל
וְז"ל שֶׁלֹּא הִסְפִּיקוּ לִפְנֵי דִבְרֵיו עַד
שֶׁהִקְשָׁה לוֹ וְזוֹת דִּגְרָסִי אָמַר רַב
הוּנָא וְקָאִי אֲמַתְמִיתִי דַּלְמִינָא מִיטָב
הֲלָקִין וְאָמַר רַב דְּרִי הוּנָא לֵאלּוּ דוּקָא
מִיטָב אֲלֵא אִם כֶּסֶף אִם מִיטָב וּבִסְפֵר
רַב אֲלֵפֶס פִּירֶשׁ דְּרַב הוּנָא בְּרִיה
דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ וְרַב פֶּפֶא לְעֵלִיל [א]
פְּלִיגִי אֲדִרְבִּי הוּנָא דִּהֲכָא דִּלְיִנְהוּ
סֻבְרִי כֹל מִיְלִי מִיטָב הוּא וְאִפִּי סֻבְרִי
וְרַב הוּנָא סֻבְרִי דֵּלֵא הוּי מִיטָב אֲלֵא
אִם כֶּסֶף אוֹ קִרְקַע וּפֶסֶק כֶּרֶב פֶּפֶא
וּכְרַב הוּנָא בְּרִיה דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ שֶׁסֶס
בְּתַרְאִי וּר"ת אִין סֻבְרִי כֵן דַּמְפֶּרֶשׁ
שֶׁסֶס ג' דִּינִין בְּזֻקְרִין אִם כֶּסֶף אִם מִיטָב
וְאִי לִית לִיה אִפִּי סֻבְרִי וּבִינָא אִי אִית
לִיה זֻזִי לֹא מִנִּי לִסְתָּקִין אֲלֵא בְּזֻזִי
כַּדְמוּכָה בְּהוֹסוֹת (בְּמוֹתוֹת דָּף סו.) גְּבִי
הוּא מוֹלֵה מַעֲוָתוֹ בְּנֻכְרֵי הוּא
וְאִי לִית לִיה זֻזִי לֹא יֵאמַר לִיה זִיל

טערה וצוין ואייני וזוי דלאמער האס ולוקס שנמאל מקחו מקח טעו
 כמו כן דינו דלאמערין לקמן צפרק הפרה (דף מו: וס) ופועל אי
 לית ליה לבעל הבית וזוי אמר ליה זיל טרע וצוין ואייני וזוי דמוכח
 בצבצבית והעלייה (ב"מ 97 ק"ט). דאין יכול לומר לו טול מה שעשית
 בשבטך¹: **פשיטא** **האי ברא והאי לאו ברא**. ור"ת ואמאי
 פשיטא ליה ויהא שמואל אמר צמקון בא צ"ח ונטל חלקו פ"א אחד
 משמאס ויתר וי"ל כחלקיו קרקע דוקא אית ליה דיתר דשמיס
 ועומדים בספק זה כמו ז' ועל דעת כן חלקו דמי שיפסיד יפסיד
 לא משתעביד לז"ח פשיטא דעל דעת כן חלקו שאס יפסיד
 על בעל כספים:
 פרוע חוב אציהן ואין יכול ליטול חלק האחד דקמתי צפרק יש
 ויש לומר דמיירי הכא עשאו אפומיקי:
 רב בטלה מחלוקת ותימה מ"ש מדרב אסי דאית ליה שיכול לסלקן
 דרב לא פליגין הוו יורשיס מני לסלקוי צווי משוס דלאמר ליה
 מיירי צעשאו אפומיקי לא מיירי כעין אפומיקי דהתקבל (ב"מ
 יט) יתן ממות ויפריה הקרקע מבעל חוב דקיימא לו פרכ המפקיד
 היכא דזבנה או אורכא דלאמר האס דלא הדרא:

ישלם לו מעות: **רב** אמי מספקא ליה ב'ל. גלשון ראשון פ"ה
י ייורשין הוּוּ אִי כלקוחות שלל באחריות הוּוּ וקשה מיניל לגמרא
ס ינינו אלל מספקא ליה אִי הוּוּ כלקוחות באחריות או כלקוחות
קע ורביע במעות. דלל שיך ביה המוליא מחזירו עליו לרה"א:
אלימלך

[illegible]

עוררין לומר שלנו היא: הייסא דקיערי. שק קשורה
 מלא רוח: ואיכא דאמרי אפילו בזהרירא נמי. אפי' קבל
 דיש לומר הואיל וקופו לחזור עליו עכשו נמי יחזור ויעלנה
 אפי' אינו יכול לחזור זו: דאמר ליה. מוכר: אחוי טרפך. שטמך

בן צ"ד שטר טירפא שדנין נטלו
 גלא קשיא קראי דלעיל כסף ומיטב
 דהכי קאמר רחמנא או כסף ימן לו
 או מיטב שדמיו. והא דלא איירי רב
 הונא עד דהא מעט דדעי לאסוקי
 למילתא דדעי ישמעאל ור"ע דבעו
 לעיל [ה] כסף שמן איתו (בינוניות)
 בשלן הן שמן כו' ועד דהא קמיירי
 ואולי: שוה כסף. ואח אחרת כסף:
 גדולים ליה. לא כסף ולא שדות:
 מהו דמינא אמרין ליה. למזיק:
 וייל טרה וזין. סובין בכסף ואייתי
 ליה כסף קמ"ל: לענין מיטב.
 דאפי' יש לו עדית מסלק בכסף אי
 דבעי: היינו דרז הונא. והוא ליה
 למימר וכן אמר רב אסי: ונטל
 כסף קרקע. כשכל חובות אביהם: דאולי
 הא. אח: ושקיל פלגא בכספים.
 עם אחי והיינו דקאמר הרי הן
 בקרקע דבעל כספים נמי יפרע
 חצי חובו של אביו: האי ברא והאי
 לא ברא. בתמיה. כלומר בעל כספים
 לא הרי ברא לפרוע חוב אביו אבל
 דבעל קרקע הוי ברא: איכא דאמר.
 דלאידך גיסא פריקין דבעל כספים
 לא ליחייב דאמר ליה לבעל קרקע
 להכי שקלי כו': לשני אחין שחלקו.
 בקרקע: וכן צ"ה ונטל חלק האחר.
 מהשלים לו האחר חצי חלקו או קרקע
 או מסלק ליה צווי והיינו הרי הן
 בקרקע דמאי מסלק ליה צווי
 דבקרקע: טענה מחלוקה. אוחה
 מחלוקה בטילה וחוזרים וחולקים בשוה
 החלק הנשאר: ויפר. אבד: רביע
 דבקרקע. יחזיר לו רביע חלקו או
 קרקע או מעות: ורביע במעות.
 או רביעית במעות כמו דתנן ביבמות
 ודף ג: חלק ועשה בה מאמר ונתן
 גט ובעל: כיוורשים דמו. ועל שניהם
 לפרוע חלקן מחצית חלקו יחזיר לו
 אי נלקוחים דמו. ואין לו עליו כלום
 הלך רביע מאותו חלק המגיעו

יפרע דה"ל ספק ממון וכל ממון המוטל בספק חולקים ואין נוטל עמו
 רביע והלא יכול לסלקו או בקרקע או במעות: ל"א ורביע במעות.
 ממשמע לרד רביע בקרקע והיינו הרי יתן בקרקע. מספקא ליה אי יורשין
 דמינו וחיוב להחזיר לו מחצית חלקו קרקע ולא יכול לסלקו במעות
 ואם לקוחות דמו ומיהו כלוקח באחריות דמי וחיוב להחזיר לו מחצית
 במה שאיבד אבל במעות יכול לסלקו הלכך יחזיר רביע בקרקע
 ביורשים ורביע במעות כמוכר באחריות. ולשון ראשון שמעתי:

שליש

אבל הכא דבעל הקרקע צספק ולא בעל הכספים דמטלטלי די בעל הקרקע שיחז

דערמער האָקו של אחד מהם. ואם תאמר והא כל אחד מיני
 נחולין (צ"ב דף קנז). ילא עליהם שטר חוב צבור ונותן פי
דורב אמר במלח מחלוקת. משמע דלא מני לסלוקי בזווי מדק
 בזווי בלחוד רביע שנטל מכה ירושה ויש לומר דרב אסי
 אלא לבעל חוב נמי מסלקנה בזווי ורב אין חושש ללוחה סברה אסי
 דק (י: דממענה הם דלא מני מסלק ליה בזווי ואם תאמר מכל
 (שם דף קנז) דשומא הדרה לעולם ויש לומר דנפקא

בְּיֹרְשִׁים הוּא. דְּאִי כְּלֻקּוֹתוֹת בְּחֹרֵיטוֹת הוּא אֲמַאי בְּטַלָּה מִחֻלּוֹ שׁוֹטֵל חֲלָקוֹ בְּקִרְקַע אִו בְּמַעֲוֹת מַעֲוֹס דְּמַסְפַּקָּא לִיָּה שְׂמַסְפַּקָּא לִיָּה לְרַב אֲפִי כֻלָּ בְּיֹרְשִׁים דְּלִמְנָא פְּשִׁטָּא לִיָּה דְּלֵאָו כִּיּוּמָא שְׂלָא בְּחֹרֵיטוֹת לֶכָּךְ גִּרְאָה כְּשֵׁלָן אַחֲרֹן: **הַלֵּכָךְ** נוֹשֵׁא רִבְעִי בְּכֻלּוֹ

נוטל חצי חלקו המגיע. וזה החצי עוד מספק ליה אי ירש הוי כרב ורקעקע נוטל אי לוקח
 או החצי שנוטל מקבל (מקבל) רביע כל חלקו מנות ורביעי נמצא שני רביעיים חצי.
 ורקעקע באחרות ואות ליה מעותי אי לוקח שלא באחריות וזית ליה ולא מדי. שתיין כולי האי
 דיא פסקיין באחרית פ' האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך, והילכת' בטלה מחלוקת.

צ"י ע"ק.